

Seni Özlemek

– Mustafa Yılmaz Boz · 27 Mayıs 2025

Seni Özlemek...

Gönül dağlarında, yem olur kurda.
Uzat ellerini, kalmışken zorda.
Çürüyorken beden, kül ahu zarda.
Bekleyip ölmek mi seni özlemek...

Al beni koynuna, beni benimse.
Senin güneşine, dönük yönümse.
Ten denen kafeste, bu son günümse.
Aklayıp ölmek mi? seni özlemek...

Yanarken sadrımın, en köhne içi.
Ermiş mi? murada, insanın kaçı.
Koynuma sokup ta, bir avuç saçı.
Saklayıp ölmek mi? seni özlemek...

Kırk yerden, kırk yara, girer orduma.
Uğramak istersen, gönül yurduma.
Takılıp giderken, hasret ardına.
Ekleyip ölmek mi? seni özlemek...

Felek alnımıza, çaldı karayı.
Viran oldu gönül, muhkem sarayı.
Yürek kirpiğinden, aldı yarayı.
Oklayıp ölmek mi, seni özlemek...

Hatıra sayarken, ak urbasını.
Beklettim kapıda, kalp zorbasını.
Bir Allah! diyerek, gam torbasını.
Yükleyip ölmek mi? seni özlemek...

Çatladı içimin, yan duvarları.
Emerken sızımı, gam duvarları.
Her saat başında, cam duvarları.
Yoklayıp ölmek mi? seni özlemek...

Kahirođlan namın, çıkar mı? Falda.
Hesap görülürken, dört kollu salda.
Beyhude beklerken, son goncan dalda.
Koklayıp lmek mi? seni özlemek...